

Verejná záhrada Vodárenského múzea v Bratislave

Lokalita: Devínska cesta

Autori: Ivan Jarina, Martin Kubovský,
Štefan Šuster

Investor: Bratislavská vodárenská
spoločnosť

Projekt: 2012

Realizácia: I. etapa 2012, II. etapa
od 2013

Riešená plocha: 7.000 m²

UPLYNULO UŽ DESAŤ ROKOV, odkedy sme v Projekte uverejnili príspevok Kataríny Fajglovej Dedičstvo priemyselnej architektúry a súčasné mesto (Projekt 2003/1, s. 66). Ako jednu z novších realizácií v ňom vtedy autorka prezentovala adaptáciu bývalej strojovne vodárenskej čerpacej stanice v Karlovej Vsi na doškolovalacie centrum pre pracovníkov Vodární a kanalizácií podľa projektu architektov Gašparoviča a Pokrivčáka. Vtedy to bol svojho druhu priekopnícky počin, pretože adaptácií a konverzií industriálnych objektov bolo minimum a architekti tým urobili aj osvetu, keď ukázali možnosti a flexibilitu takýchto priestorov. Za desať rokov sa toho dosť zmenilo, nielen názov firmy – dnes Bratislavská vodárenská spoločnosť (BVS), ale aj náplň objektu a jeho okolie. A treba povedať, že k lepšiemu. V starej vodárni sídli Vodárenské múzeum so zaujímavou expozíciou z histórie vodárenstva od 12. storočia a s ohromným archívny a dokumentačným fondom. Konajú sa tu aj výstavy výtvarného umenia, koncerty, módne prehliadky, firemné prezentácie, vzdelávacie podujatia pre školy a podobne. Takže oproti pôvodnému využitiu viac-menej len pre zamestnancov firmy je historická vodáreň dnes oveľa viac otvorená verejnosti a tá jej to opláca hojnou návštevnosťou, nielen počas dní otvorených dverí. To isté platí aj o vodárenskej záhrade medzi Devínskou cestou a Karloveskou zátokou. Aj keď bola z väčšej časti prístupná už dávnejšie a nachádza sa v nej viacero zaujímavých historických stromov a starý skleník, pôsobila trochu unavene a zanedbane. BVS mala šťastnú ruku, keď oslovila architekta Ivana Jarinu (laureáta Ceny Dušana Jurkoviča za letiskovú vežu

v Bratislave) a jeho ateliér. Koncept slow architektúry, pomalého a dôkladného uvažovania o prírode a materiáloch, ktorý sa tak dobre uplatnil na ich rodinnom Dome pod jablňou, je pre relaxačný priestor vodárenskej záhrady ako stvorený. Prvok vody sa v záhrade objavuje v rôznych podobách, či sú to pitné fontány, kópia fontány, ktorá pôvodne stávala pred neďalekou Lanfranconiho vilkou, alebo blízkosť Karloveskej zátoky. Minulý rok bola zrealizovaná I. etapa projektu a zrevitalizovaná záhrada bola v septembri 2012 slávnostne odovzdaná do užívania, tento rok by mali práce pokračovať a podľa informácie Milana Trstenského, člena predstavenstva BVS, sa pre budúcnosť uvažuje aj o revitalizácii historického skleníka a prípadne aj výstavbe menšej lodenice, čo však samozrejme vo veľkej miere závisí od financií. Zostáva preto len dúfať, že začaté dielo sa aspoň v aktuálnej II. etape podarí dokončiť podľa pôvodných zámerov architektov.

ZOJA DROPOVÁ

Slovo autorov k realizácii a pokračovaniu projektu

KZREKONŠTRUOVANEJ BUDOVE Vodárenského múzea pribudla verejnosti sprístupnená záhrada. Koncipovaná je ako oddychový priestor s prevládajúcim prvkom vody a je pokračovaním náučnej expozície Vodárenského múzea na tému **vody** ako prírodného a civilizačného prvku,

Záhrada ma bezbariérové vstupy zo strany cyklotrasy pri Dunaji a zo strany Devínskej ulice. Oproti novému vstupu je situovaný cyklopoint, drevené platô pod stromami so stojanmi na bicykle, informačnými tabuľkami, lavičkami a fontánami s pitnou vodou. Cyklopoint je doplnený prístreškom, ktorý môže byť v budúcnosti